

år siden, trods det at vi i dag får 83 pct. af en ungdomsårgang igennem den ungdomsuddannelse imod for 10 år siden kun 72 pct.

Jeg synes, det er utidigt, og det er farligt for helbredet, hvis man går rundt og er bekymret, når det er unødigt. Vi står bag det her, og vi mener det alvorligt, at disse skoler skal agere, som de hidtil har gjort, og de skal yde den indsats, men at hr. Aage Frandsen vil have dem til at være åbne for alle, må vi jo nok indrømme at vi ikke kan leve op til.

(Kort bemærkning).

Thorkild B. Fransgaard (FP):

Hr. Aage Frandsen nævner, at produktionsskolerne ikke bare skal bruges som et uddannelsessted, men at de skal være en konkurrent til det almindelige erhvervsliv. Ja, nu kom det ud imellem sidebenene. Det er det, SF ønsker.

Jeg vil gerne spørge, om det er rigtigt forstået, at det er hovedmålet for SF, at produktionsskolerne skal være en konkurrent til det øvrige erhvervsliv, eller om produktionsskolerne skal bruges til uddannelse, så de mennesker kan komme ud i erhvervslivet og arbejde?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Produktionsskoler og daghøjskoler har hver deres målgruppe, det tror jeg nok vi er nogenlunde enige om. Det, jeg understregede med henvisning til OECD-rapporten, er, at det gør ikke så meget, at man har en enkelt mere med i målgruppen, for det er i virkeligheden en styrke. Det er også min egen erfaring fra det almindelige pædagogiske arbejde, at det er en fordel, og nu viser det sig rent faktisk, at OECD betragter det, som det danske uddannelsessystem er i gang med, som noget genialt. Men selvfølgelig er der en bestemt målgruppe.

Angående det, at de skulle være åbne for alle, er det jo sådan, at når et ungt menneske ikke er i uddannelse, ikke har et job, kan han henvende sig dér, og så er det da fornuftigt at give ham ophold. Sådan er det i dag, så på den måde kan man godt sige, at de er åbne for alle. Men sådan er det jo ikke alligevel, og det skal det heller ikke være. I praksis er det jo heller ikke alle, som henvender sig.

Jeg har ikke sagt, at regeringen og dens støttepartier i denne sag er ved at nedlægge daghøjskoler og produktionsskoler, men man er jo ved at nedlægge noget af kapaciteten og dermed også lukke nogle af dem. Min bekymring

går på, om man er tilstrækkelig opmærksom på, at den pædagogik, den uddannelsesform, der er på skolerne, er helt central for de pågældende mennesker. Min bekymring går på, at man hele tiden fokuserer på, at der skal være et bestemt antal, og det er jo en meget anderledes måde at tænke på end at starte med at sige: Hvad er det, disse uddannelsesinstitutioner giver, og hvad er det, nogle mennesker – unge, henholdsvis voksne – har brug for? Så vil man se, at man selvfølgelig har råd til det, og se på, hvordan man finder ud af det.

Til sidst til hr. Fransgaard: Jeg er slet ikke klar over, at jeg skulle have antydnet noget som helst om, at produktionsskoler skulle være konkurrenter til det private erhvervsliv. Der er somme tider nogle, der er sure over, at de laver nogle møbler og sådan nogle ting, og at de sælger dem. Men de unge mennesker skal jo også i forbindelse med uddannelse og i forbindelse med arbejde simpelt hen lære, hvordan det er at deltage i en produktion. Men skolerne er ikke konkurrenter, og det skal de heller ikke være.

(Kort bemærkning).

Hans Peter Baadsgaard (S):

Det er da muligt, det var en fortalelse fra hr. Aage Frandsens side, da han i sit forrige indlæg sagde, at skolerne skulle være åbne for alle. Nu er det altså sådan, at der godt må være en enkelt mere med, men det er sandelig også noget helt andet. Jeg var lige ved at tro, at hr. Aage Frandsen mente, at skolerne skulle være åbne for alle.

Der skal være adgang for de unge, der har svært ved at komme i gang med en uddannelse, fordi man her på disse skoler – vel især på produktionsskoler – kan tilbyde de unge, der har svært ved det, en pædagogik, som er udviklet dér, og som vi er levende optaget af at få videreudviklet og måske endda i nogen udstrækning også overført til andre uddannelser og andre uddannelsesinstitutioner. Det er nødvendigt, at vi udvikler den, men det er jo ikke sikkert, at det er produktionsskolen, der er det bedste tilbud til de unge, der ikke er i uddannelse. Det kunne jo være, at vedkommende blot skulle have et puf og så melde sig på et gymnasium eller på en teknisk skole.

Det er jo ikke sådan, at enhver, der ikke er i uddannelse, blot skal henvises til produktionsskoler. Vi skal passe på, at vi i vejledningssystemet vejleder de unge til det, der er optimalt for dem med henblik på, at de får en uddannel-